

Clawdeen jen kývla na souhlas, než se posadila se zkříženýma nohama na podlahu. Zamyšleně si pohrávala s přívěskem půlměsíčního drápu, který se jí houpal na fialových kalhotách s laclem. „Nikdo neváli tak jako ty, Frankie! Jsi skvělá!“

„Ale to video od Toralei už má tolik lajků... Zdá se, že s ní souhlasí půlka školy!“ povzdychla si Frankie. Když na Monster High přišla, všichni ji tak přátelsky vítali a – přes všechna nedorozumění a sklony při každé příležitosti vychrlit nějakou náhodnou informací – přijali jako kohokoli jiného. Co když se ale přece jen spletla a spolustrašáci jen skrývali, co si o ní opravdu myslí?

„Neměla bych si třeba vymyslet jiné číslo? Mám tolik kousků geniálních mozků, že si můžu vybírat,“ povzdychla si Frankie.

Draculaura ji jen konejšivě poplácala po koleni. „Jasně, že bys přišla s něčím skvělým, ale být tebou, měním svoje představení jen v případě, že budu sama chtít. Ať si Toralei říká, co chce. Hlavně že předvedeš něco, co ti dělá radost.“

Jak ráda by Frankie Draculauře věřila! Jenže to video a všechny ty ošklivé komentáře od ní se jí pořád vracely do hlavy (z velké části za to vděčila své fo-

tografické paměti). Toraleiny nepřátelské poznámky se jí zavrtaly i hluboko do srdce. Frankie se opravdu ze všech sil snažila životu na Monster High přizpůsobit, jenže na situaci, jako byla tahle, ji žádná část jejího mozku připravit nemohla.

Když Draculaura s Clawdeen zase odešly – a Draculaura dělala, co mohla, aby zabránila Clawdeen jít si to s Toralei hned vyřídit –, seděla Frankie dál sklesle na posteli. Pod nohama se jí lehce otrásla zem. Watzie štěkl, jak z hrbolaté podlahy vyskočila další dlaždice. Jen Frankie to ignorovala, protože se její sešívavý mozek soustředil na úplně jiné věci.

„Musím si vymyslet jinou schopnost,“ sevřela odhodlaně ruce. „A bude to ta nejlepší, kterou škola kdy viděla!“